

I 1806 og 1808 gjenoprettede Keiser Napoleon den Første Titlerne i Frankrig. Titlerne repræsenterede en reent personlig Hædersbelønning, der tilstodes for Tjenester, der vare viste Staten. De kunde ikke blive arvelige, medmindre de hylede paa Majorater, der skreue sig fra Keiserens Gavnildhed, eller vare grundede af dem, hvem slige Titler vare tilstaaede, paa deres personlige Eiendom, med Keiserens Billigelse og under særegne Vilkaar.

Majorater, der vare oprettede af faste Eiendomme, som vare frie for alle Byrder, eller af Statsgjældsbeviser eller Actier i den franske Bank, kunde ikke afhændes eller belægges med Retsforfølgning. De gik i Arv med Titlen til Bedkommendes ægte, mandlige Afkom efter Førstefødselsretten, saalænge saadant var til. Naar det mandlige Afkom uddøde, gik de Majorater, der vare skænkede af Statens Overhoved, tilbage til det extraordinaire Krongods (der siden Loven af 15de Mai 1818 forenedes med Statens Gods); de andre Majorater vendte tilbage under den almindelige Formuesraadighed og gik over til sidste Besidders Arvinger efter de sædvanlige Arveregler.

Disse Bestemmelser forbleve i Kraft under Restaurationen og de 5 første Aar af Louis Philippes Regjering.

Heller ikke senere er der skeet, eller kunde billigviis ske nogen Forandring i de skænkede Majorater; idet de skrive sig fra Statsoverhovedets Gavnildhed, bevare de deres oprindelige Charakter og vende tilbage til Staten ved det mandlige Afkoms Uddøen.

Underledes med de Majorater, der ere oprettede af Bedkommendes egen Formue, hvilke Majorater ere den specielle Gjenstand for den af den fgl. danske Minister gjorte Meddelelse.

To Love have beffæstiget sig med Majoraternes Afstæffelse.

Loven af 12te Mai 1835 har forbudt Oprettelse af Majorater for Fremtiden. Men for de allerede tilværendes Bedkommende maatte Lovgiveren tage Hensyn til de erhvervede Rettigheder; Loven lod Majoratet bestaae for to Rækker af Succesorer, at regne fra Opretteren, og medens den tilstod Opretteren, hvis han levede endnu, Ret til at tilbagekalde eller forandre Majoratet, undtog den dog det Tilfælde, at den nærmeste Succesfor for Lovens Krafttræden havde indgaaet et Ægteskab, der endnu bestod, eller hvoraf der var Børn.

Loven af 7de Mai 1849 har derefter fuldstændiggjort Bestemmelserne i Loven af 1835. Denne Lov har foreffrevet den umiddelbare Ophevelse af de endnu tilbageværende Majorater, der vare oprettede af privat Formue. Idet den alene tog Hensyn til de allerede erhvervede og ved Loven af 1835 opretholdte Rettigheder, har den kun til Fordeel for dem, der vare fødte før dens Krafttræden, ladet Majoraterne bestaae for to Rækker af Succesorer.

Heraf følger altsaa, at disse Majorater ville blive undergivne Besiddernes frie Raadighed, og at Majoratsbaandet kun bestaaer foreløbig, saalænge som der eksisterer en Successionsberettiget, der er født før Loven af 1849, indtil anden Successionsrække fra Opretteren.

.....